

متن پرسش

با عرض سلام خدمت شما استاد گرامی: اینجانب، دانشجوی کارشناسی ارشد رشته مهندسی شیمی دانشگاه شیراز هستم که ان شاءالله به زودی فارغ التحصیلی خواهم شد. هنوز به خدمت سربازی نرفته ام و حدود ۲ سال هم سربازی پیش رو دارم. سن بنده حدودا ۲۵ سال است. از آنجایی که تا کنون مشغول به تحصیل بوده و در کنار تحصیل نیز کار نمی کردم، خرجی خودم را از پدرم که دبیر بازنشسته ی آموزش و پرورش هستند می گرفته و می گیرم. بنا به نیاز به استقلال مالی که در خود می دیدم، تصمیم داشتم تا پس از فارغ التحصیل شدن، به خدمت سربازی رفته و پس از آن، به کاری مشغول شوم. با این تصمیم، سوالات متعددی در ذهن بنده پیرامون اینکه چه کاری است که منطبق بر وظیفه ی من در قبال شهدا، اسلام و انقلاب باشد. در پی پاسخ به این سوال، چند صباحی اندیشه کردم. در بین کارهای مختلف، بحث ادامه تحصیل نیز مطرح بود. اما به سبب احتیاج شدید به استقلال مالی و نیز دشواری مسیر تحصیل در مقطع دکتری، این گزینه آن چنان رنگی در بین سایر گزینه ها نداشت. تا اینکه با صحبت های اخیر رهبری در حضور نخبگان مبنی بر تعریف نخبگی (نخبگی مجموعه ای از سه ویژگی «هوش و استعداد»، «همت برجسته برای مطالعه و کار و تلاش»، و «حوصله ی تحسین برانگیز برای پیگیری و مداومت» است) به این اندیشه فرو رفتم که نکند به سبب کم حوصلگی و کم همتی، مسیر ادامه تحصیل کم رنگ شده است. همچنین مباحث شما در کتاب جایگاه رزق مبنی بر اینکه «روزی هرکس را بریده اند و ما مامور به انجام وظیفه ایم»، در گوشم صدا می کند که نکند به واسطه عدم اعتماد به رزاقیت خدا و ترس از فقر دارم به مسیر رفتن به سر کار می اندیشم. من که با تلاش مضاعف و جهادگونه، می توانم در دانشگاه بمانم و در مقطع دکتری تحصیل کنم، چرا مبنای ترک این مسیرم بشود بحث مالی و سختی این راه؟ اگر حقیقتا وظیفه من ماندن در دانشگاه است، خوب باید صبر و حوصله به خرج دهم. اما مشکل اصلی آن جاست که مانده ام وظیفه ی یک جوانی چون من چیست تا پی آن را بگیرم و غصه رزقی که خدا برایم بریده است را نخورم؟ خواستم با شما استاد گرانقدر که با فضای جامعه و نیازهای آن آشنایی دارند و دغدغه های رهبر عالیقدر انقلاب را می دانند، مشورتی کنم. کدام مسیر را انتخاب کنم: ادامه تحصیل و ماندن در دانشگاه یا رفتن دنبال کار و کسب درآمد (با این دیدگاه که خدا به واسطه روزی می دهد) و انجام وظیفه در آن قالب. از طولانی شدن سوالم عذرخواهی می کنم و از صبر و تحمل شما، صمیمانه تشکر می کنم. باشد که خداوند متعال، عمر باعزت و با برکت به شما عنایت کند.

باسمه تعالی: سلام علیکم: شما با توکل به خدا بنا را بر آن بگذارید که تحصیلات خود را ادامه دهید و در کنار آن به فکر درآمد مالی هم باشید. موفق باشید.